

SŁOWO ARCYBISKUPA WARSZAWSKIEGO PRZED ŚWIĘTEM DZIĘKCZYNIENIA

1. Zbliża się kolejne, już XVI Święto Dziękczynienia w Warszawie przy Świątyni Opatrzności Bożej. W tym czasie powstało religijne wydarzenie w stolicy na wzór uroczystości Królowej Polski w Częstochowie, św. Wojciecha w Gnieźnie czy św. Stanisława w Krakowie. Źródłem tego nowego wydarzenia jest historyczna obietnica twórców Konstytucji 3 Maja dotycząca wybudowania w Warszawie Świątyni Opatrzności Bożej, jako wotum wdzięczności za przełomową w Europie i świecie konstytucję. Realizacja tego słusznego zamiaru, z wiadomych powodów, wydłużyła się w czasie. Dopiero 25 lat temu, ks. Prymas Józef Glemp nadał tej obietnicy konkretny kształt i rozpoczął w 2002 roku budowę Świątyni Opatrzności Bożej w Wilanowie.

Opóźnienie okazało się o tyle błogosławione, że do idei budowy Świątyni udało się włączyć dziękczynienie i zawierzenie Opatrzności Bożej za wiele spraw i wydarzeń późniejszych niż Konstytucja 3 Maja. Dziękujemy też za ludzi, którzy zapisali się w naszej historii w ciągu ostatnich wieków i lat, a szczególnie za dwóch wielkich Polaków i świętych XX wieku: św. Jana Pawła II i bł. Kard. Stefana Wyszyńskiego.

2. Dobrze się składa, że Święto Dziękczynienia wypada zawsze przy końcu okresu Wielkanocnego. W tym roku będzie to tydzień po niedzieli Pięćdziesiątnicy, w uroczystość Trójcy Przenajświętszej. Umocnieni przez Ducha Świętego, w imię Trójcy Świętej, jesteśmy posłani do głoszenia wszystkim Dobrej Nowiny o zbawieniu. Jej szczytem jest paschalne orędzie o Jezusie Ukrzyżowanym i Zmartwychwstałym, w Którym najpełniej objawia się zarówno Boże Miłosierdzie, jak i Opatrzność Boża.

Wiemy i wierzymy, że Bóg w swojej Opatrzności opiekuje się, kieruje i prowadzi świat i człowieka do ostatecznego sensu. Jest nim Chrystus Zmartwychwstały i spotkanie z Bogiem w naszym zmartwychwstaniu w Chrystusie.

Człowiek współczesny, który głodny jest sensu w tym, kim jest i co robi, szuka zaspokojenia tej najgłębszej potrzeby. Stąd pytanie o sens

jest jednym z najgłębszych i najważniejszych pytań, jakie stawia. Im więcej jest problemów, trudności, cierpienia, wojen, tym to pytanie o sens jest bardziej natarczywe. Z tego powodu zadanie Kościoła w głoszeniu Orędzia Wielkanocnego jest tak ważne i pilne. Dlatego szczytem Opatrzności Bożej, która prowadzi do ostatecznego sensu i celu życia, poprzez meandry doczesności, jest Chrystusowe Zmartwychwstanie. W nim powołanie człowieka uzyskuje swoją pełnię.

3. Niewątpliwie rok 2023 rozpoczął się od nowych wyzwań, wołających o modlitwę i jasną postawę chrześcijańską wobec doświadczeń, jakie się wydarzyły i zapewne będą obecne w najbliższym czasie. Mogło się wydawać, że pandemia i wojna w Ukrainie to szczyt możliwych trudności i niebezpieczeństw. Tymczasem skutki jednego i drugiego zdarzenia trwają w ludziach i w życiu społecznym. Wystarczy wspomnieć tylko wielkie wyzwanie pomocy uchodźcom i pomocy Ukrainie w ogóle, a przede wszystkim ciągle ginący w wojnie ludzie, miasta, infrastruktura. Niebezpieczeństwo wojny długiej i nie daj Boże, rozszerzającej się na inne regiony, osłabione przez pandemię więzy między ludźmi, skutki zdrowotne i edukacyjne – to wszystko sprawy, z którymi chcemy przyjść do Opatrzności Bożej z zawierzeniem i dziękczynieniem, żeby nie stało się jeszcze coś gorszego.

4. Przed nami rok trzech kolejnych wyborów: parlamentarnych, samorządowych i europejskich oraz związanych z nimi kampanii przedwyborczych. Skądinąd to potrzebne i ważne, by troska o dobro wspólne znalazła wyraz w wyborze najlepszych ludzi. Przecież polityka to nie tylko roztropna troska o dobro wspólne, ale jeden z ważnych sposobów praktykowania miłości bliźniego. W takiej polityce Kościół, w wydaniu katolików świeckich, też chce uczestniczyć. Wiemy jednak, że w polityce ten czas wyborów, które nas czekają, łączy się niestety z głębokimi podziałami i niepokojami, a nawet poruszaniem się wręcz na granicy nienawiści. To też są sprawy, które chcemy przynieść do Świątyni Opatrzności Bożej w czasie Świąta Dziękczynienia.

W tej modlitwie i refleksji potrzebujemy wzorów do naśladowania w dążeniu do naszej świętości i orędowników spośród świętych. W Świątyni Opatrzności Bożej ukazujemy działanie Boga w Jego świętych i błogosławionych, szczególnie polskich. Wśród nich na pierwszym miejscu są dwaj wielcy Polacy i ludzie Kościoła XX wieku: św. Jan Paweł II i bł. Kard. Stefan Wyszyński.

Ich nauczanie oraz troska o życie i godność każdego człowieka, troska o rodzinę i o naszą Ojczyznę są niezaprzeczalnym wkładem w historię Polski, świata i Kościoła powszechnego. Jesteśmy spadkobiercami i stróżami tego dziedzictwa. Każda próba umniejszenia tego wkładu, zapomnienia ich dzieła, oddalenia od młodego człowieka, byłaby nieodpowiedzialnym działaniem przeciw wartościom, które oni propagowali. Są nam dziś bardzo potrzebni. Dlatego trzeba, abyśmy stanęli przy nich i przez ich wstawiennictwo wypraszali Boże Miłosierdzie i opiekę Opatrzności Bożej dla nas i całego świata.

5. W świetle tego, co zostało powiedziane, mamy wiele powodów, by stanąć do dziękczynienia i zawierzenia Bogu we wszystkich parafiach Polski, w rodzinach oraz w wilanowskiej Świątyni Opatrzności Bożej. Po ograniczeniach spowodowanych przez pandemię, chcemy 4 czerwca powrócić w pełni do obchodów tego dnia. Przy tej okazji pragniemy podziękować Darczyńcom i powiedzieć, że od siedmiu lat świątynia spełnia swoje zadania jako sanktuarium, parafia i miejsce ważnych uroczystości.

Istnieje Muzeum Jana Pawła II i Prymasa Wyszyńskiego. Istnieje Panteon Wielkich Polaków, w którym spoczywa prawie dwudziestu zasłużonych rodaków. W części Panteonu istnieje Mauzoleum Prezydentów Rzeczypospolitej Polskiej na Uchodźstwie. Trwa wykończenie świątyni głównej, która pięknieje z każdym rokiem. Ufamy, że na Święto Dziękczynienia poświęcimy nowy wystrój prezbiterium, gdzie Zmartwychwstanie Chrystusa będzie tematem wiodącym.

W samo Święto Dziękczynienia zostaną także wprowadzone do Świątyni relikwie bł. Stefana Wincentego Frelichowskiego – kapłana i męczennika Dachau, Patrona Harcerstwa Polskiego.

To wszystko pozwala mi pokornie zaprosić wszystkich do Świątyni Opatrzności Bożej i do duchowej, życzliwej łączności z Wilanowem. Z tych też powodów uczynimy 4 czerwca dużym zgromadzeniem dziękczynnym i błagalnym. To przecież my potrzebujemy tego modlitewnego trwania przy Bogu w czasie Eucharystii i procesji, jaka ją poprzedzi z placu Piłsudskiego.

Na ten trud wszystkim z serca błogosławię.

† Kazimierz Kardynał Nycz
Arcybiskup Metropolita Warszawski
